

Dansk udgave

Retsforskrifter

47. årgang

11. november 2004

Indhold	I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
		Kommissionens forordning (EF) nr. 1938/2004 af 10. november 2004 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
		Kommissionens forordning (EF) nr. 1939/2004 af 10. november 2004 om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet	3
		Kommissionens forordning (EF) nr. 1940/2004 af 10. november 2004 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld	4
	II	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk</i>	
		Rådet	
		2004/756/EF:	
		★ Rådets afgørelse af 4. oktober 2004 om indgåelse af en aftale om fornyelse af aftalen om samarbejde inden for videnskab og teknologi mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Staters regering	5
		Aftale om fornyelse af aftalen om samarbejde inden for videnskab og teknologi mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Staters regering	7
		<i>Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union</i>	
		★ Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor	8

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1938/2004**af 10. november 2004****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. november 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17).

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. november 2004 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	85,9
	204	55,9
	999	70,9
0707 00 05	052	104,4
	999	104,4
0709 90 70	052	95,2
	204	73,3
	999	84,3
0805 20 10	204	85,6
	999	85,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	77,0
	528	27,1
	624	96,5
	999	66,9
0805 50 10	052	60,3
	388	42,7
	524	67,3
	528	43,9
	999	53,6
0806 10 10	052	96,8
	400	225,7
	508	216,8
	624	179,5
	999	179,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	90,5
	388	145,0
	400	104,6
	404	90,5
	512	104,5
	720	71,9
	800	204,9
	804	107,2
	999	114,9
0808 20 50	052	67,3
	720	61,8
	999	64,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2081/2003 (EUT L 313 af 28.11.2003, s. 11).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1939/2004**af 10. november 2004****om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 936/97 af 27. maj 1997 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffelkød⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 4 og 5 i forordning (EF) nr. 936/97 fastsætter betingelserne for licensansøgninger og udstedelse af importlicenser for kød som omhandlet i samme forordnings artikel 2, litra f).
- (2) I artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 936/97 blev den mængde fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet, der opfylder definitionen i samme bestemmelse, og som kan indføres på særlige betingelser i perioden fra 1. juli 2004 til 30. juni 2005, fastsat til 11 500 t.

- (3) Det skal bemærkes, at de licenser, der er fastsat ved denne forordning, dog kun kan anvendes i hele deres gyldighedsperiode med forbehold af de bestående ordninger på veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De mængder, som der er søgt om gennem importlicensansøgninger indgivet i perioden 1. til 5. november 2004 vedrørende fersk, kølet og frosset oksekød af høj kvalitet som omhandlet i artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 936/97, imødekommes fuldstændigt.

2. Der kan i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 936/97 i løbet af de fem første dage af december 2004 indgives licensansøgninger for 5 197,773 t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. november 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 137 af 28.5.1997, s. 10. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1118/2004 (EUT L 217 af 17.6.2004, s. 10).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1940/2004
af 10. november 2004
om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokol 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktioner⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes der regelmæssigt en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld på grundlag af den konstaterede verdensmarkedspris for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Dette historiske forhold er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld⁽³⁾. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes således, beregnes den på grundlag af den seneste fastsatte pris.
- (2) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under

hensyntagen til de højeste af de udbud og noteringer på verdensmarkedet, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Ved denne fastsættelse tages der hensyn til et gennemsnit af udbuddene og noteringerne konstateret på en eller flere repræsentative europæiske børser for et produkt leveret cif en havn i Fællesskabet fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001.

- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes til 17,377 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. november 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10. Ændret ved forordning (EF) nr. 1486/2002 (EFT L 223 af 20.8.2002, s. 3).

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 4. oktober 2004

om indgåelse af en aftale om fornyelse af aftalen om samarbejde inden for videnskab og teknologi mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Staters regering

(2004/756/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 170, stk. 2, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet godkendte med sin afgørelse af 13. oktober 1998⁽²⁾ indgåelsen af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Staters regering.
- (2) I artikel 12, litra b), i denne aftale er det fastsat: »Denne aftale indgås i første omgang for en periode på fem år. Den kan siden med eventuelle ændringer forlænges for yderligere fem år ad gangen ved fælles skriftlig overenskomst mellem parterne, idet den i løbet af det sidste år i hver femårsperiode tages op til fornyet vurdering af parterne«.
- (3) Amerikas Forenede Staters regering har over for Kommissionen tilkendegivet, at den ønsker at forny den førnævnte aftale i yderligere fem år. En hurtig fornyelse er derfor i begge parter interesse.
- (4) Indholdet af den aftale, der fornys, er identisk med den aftale, som udløb den 13. oktober 2003.
- (5) Aftalen om fornyelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Staters regering bør godkendes på Fællesskabets vegne —

⁽¹⁾ Udtalelse af 16.12.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 284 af 22.10.1998, s. 35.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Herved godkendes aftalen om fornyelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Amerikas Forenede Stater i en ny femårsperiode på Fællesskabets vegne.

Aftalens tekst er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådets formand bemyndiges til at udpege den person, som skal have fuldmagt til at underskrive den på Fællesskabets vegne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 4. oktober 2004.

På Rådets vegne

A. J. DE GEUS

Formand

AFTALE

om fornyelse af aftalen om samarbejde inden for videnskab og teknologi mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Staters regering

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB (i det følgende benævnt »Fællesskabet«),

på den ene side, og

AMERIKAS FORENEDE STATERS REGERING,

på den anden side,

i det følgende benævnt »parterne« —

SOM TAGER I BETRAGTNING, hvor stor betydning videnskab og teknologi har for deres økonomiske og sociale udvikling;

SOM ERKENDER, at Fællesskabet og Amerikas Forenede Stater gennemfører forsknings- og teknologiaktiviteter på en række områder af fælles interesse, og at det vil være udbyttegivende for begge parter at deltage i hinandens forsknings- og udviklingsaktiviteter på gensidig basis;

SOM HENVISER til aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Staters regering, som blev undertegnet den 5. december 1997 i Washington, og som udløber den 13. oktober 2003;

SOM ØNSKER at videreføre deres samarbejde inden for videnskabelig og teknologisk forskning inden for den formelle ramme, der er skabt med denne aftale —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Staters regering, der blev underskrevet i Washington den 5. december 1997 og udløber den 13. oktober 2003, forlænges med en ny fem-årsperiode.

Artikel 2

Denne aftale træder i kraft på den dag, hvor parterne skriftligt har meddelt hinanden, at deres nødvendige interne procedurer med henblik på at lade aftalen træde i kraft er afsluttet.

Artikel 3

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

På Det Europæiske Fællesskabs
vegne

På Amerikas Forenede
Staters
regerings vegne

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2004/757/RIA

af 25. oktober 2004

om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ulovlig handel med narkotika udgør en trussel mod EU-borgernes sundhed, sikkerhed og livskvalitet samt mod medlemsstaternes lovlige økonomi, stabilitet og sikkerhed.

(2) Behovet for en lovgivningsmæssig indsats med henblik på bekæmpelsen af den ulovlige narkotikahandel anerkendes bl.a. i Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres ⁽³⁾, vedtaget af Rådet (retlige og indre anliggender) den 3. december 1998 i Wien, konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999, særlig konklusion nr. 48, Den Europæiske Unions narkotikastrategi (2000-2004), som Det Europæiske Råd tilsluttede sig på mødet i Helsingfors den 10.-12. december 1999 og Den Europæiske Unions narkotikahandlingsplan (2000-2004), der blev tiltrådt af Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira den 19.-20. juni 2000.

(3) Det er nødvendigt at vedtage mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger som ulovlig handel med narkotika og prækursorer, der gør det muligt at anvende en fælles EU-strategi til bekæmpelse af denne ulovlige handel.

(4) På grund af subsidiaritetsprincippet skal Den Europæiske Unions indsats koncentreres om de groveste narkotikaforbrydelser. Det forhold, at visse former for adfærd med hensyn til personligt forbrug udelukkes fra denne rammeafgørelses anvendelsesområde, repræsenterer ikke Rådets retningslinjer for, hvordan medlemsstaterne skal behandle disse andre sager i deres nationale lovgivning.

(5) De af medlemsstaterne fastsatte straffe skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og have en afskrækkende virkning samt omfatte frihedsstraf. For at afgøre straffeniveauet bør en række faktiske omstændigheder tages i betragtning, f.eks. mængden og arten af den handlede narkotika, og om overtrædelsen blev udført inden for rammerne af en kriminel organisation.

(6) Det bør være muligt for medlemsstaterne at kunne nedsætte straffene, når gerningsmanden giver myndighederne nyttige oplysninger.

(7) Det er nødvendigt at fastsætte foranstaltninger, der gør det muligt at konfiskere udbyttet fra de strafbare handlinger, der omhandles i denne rammeafgørelse.

(8) Der bør træffes foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan gøres ansvarlige for de strafbare handlinger, der er omhandlet i denne rammeafgørelse, og som begås for at skaffe dem vinding.

(9) Effektiviteten af indsatsen til bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel afhænger i væsentlig grad af en harmonisering af medlemsstaternes nationale foranstaltninger til gennemførelse af denne rammeafgørelse —

⁽¹⁾ EFT C 304 E af 30.10.2001, s. 172.

⁽²⁾ Udtalelse af 9. marts 2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

- 1) »narkotika«: stoffer, der er omfattet af følgende FN-konventioner:
 - a) enkeltkonventionen af 1961 angående narkotiske midler (som ændret ved protokollen fra 1972)
 - b) Wienerkonventionen af 1971 om psykotrope stoffer. Denne definition omfatter desuden de stoffer, der er underkastet kontrol i medfør af fælles aktion 97/396/RIA af 16. juni 1997 vedrørende udveksling af oplysninger, risikovurdering og kontrol med nye former for syntetisk narkotika⁽¹⁾
- 2) »prækursorer«: stoffer, der er registreret i fællesskabslovgivningen til gennemførelse af forpligtelserne i henhold til artikel 12 i FN's konvention imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer af 20. december 1988
- 3) »juridisk person«: enhver enhed, der har denne status i medfør af gældende national ret, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af deres beføjelser som offentlig myndighed samt offentlige internationale organisationer.

Artikel 2

Strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og prækursorer

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende forsætlige handlinger er strafbare, når de begås uden tilladelse:
 - a) produktion, fremstilling, udvinding, tilberedning, tilbud, udbud til salg, distribution, salg, levering på hvilke som helst betingelser, mæglervirksomhed, forsendelse, transitforsendelse, transport, import eller eksport af narkotika
 - b) dyrkning af opiumsvalmue, kokabusk eller cannabisplante
 - c) besiddelse eller køb af narkotika med henblik på udøvelse af en af de i litra a) anførte former for virksomhed

- d) fremstilling, transport og distribution af prækursorer med viden om, at de skal anvendes i forbindelse med eller til ulovlig produktion eller fremstilling af narkotika.

2. De handlinger, der er omhandlet i stk. 1, er ikke omfattet af denne rammeafgørelses anvendelsesområde, hvis gerningsmændene har begået dem udelukkende med henblik på personligt forbrug som defineret i national lovgivning.

Artikel 3

Anstiftelse, medvirken og forsøg

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse og medvirken til samt forsøg på at begå en af de i artikel 2 omhandlede strafbare handlinger er strafbart.
2. En medlemsstat kan bestemme, at forsøg på at tilbyde eller tilberede narkotika som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), samt forsøg på at komme i besiddelse af narkotika som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), ikke skal være strafbart.

Artikel 4

Sanktioner

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst 1-3 år.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede strafbare handlinger kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst 5-10 år i hvert af følgende tilfælde:

- a) den strafbare handling vedrører store mængder narkotika
- b) den strafbare handling enten vedrører de typer narkotika, der er blandt de mest sundhedsskadelige, eller har medført store skader for flere personers sundhed.

⁽¹⁾ EFT L 167 af 25.6.1997, s. 1.

3. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i stk. 2 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst 10 år, når de er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i fælles aktion 98/733/RIA af 21. december 1998 om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater⁽¹⁾.

4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2, stk. 1, litra d), omhandlede strafbare handlinger kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst 5-10 år, når den strafbare handling er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i fælles aktion 98/733/RIA, og prækursorerne er bestemt til at skulle anvendes i forbindelse med eller til produktion eller fremstilling af narkotika, i de i stk. 2, litra a) eller b), omhandlede tilfælde.

5. Med forbehold af de rettigheder, som tilfalder ofre eller andre tredjemænd i god tro, træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger til at muliggøre konfiskation af stoffer, der har været genstand for de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, af redskaber, der har været brugt eller bestemt til at bruges i forbindelse med disse strafbare handlinger, og af udbyttet fra disse strafbare handlinger eller af formuegoder, hvis værdi svarer til værdien af ovennævnte udbytte, stoffer eller redskaber.

Ordene »konfiskation«, »redskaber«, »udbytte« og »formuegoder« har samme betydning som i Europarådets konvention af 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold.

Artikel 5

Særlige omstændigheder

Uanset artikel 4 kan hver medlemsstat træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 4 omhandlede straffe kan nedsættes, hvis gerningsmanden

- a) opgiver sine kriminelle aktiviteter inden for ulovlig handel med narkotika og prækursorer, og
- b) giver de administrative eller retlige myndigheder oplysninger, som de ikke kunne have skaffet sig på anden vis, og som hjælper dem med
 - i) at forebygge eller begrænse virkningerne af den strafbare handling
 - ii) at identificere eller retsforfølge medgerningsmændene til den strafbare handling
 - iii) at fremskaffe bevismateriale, eller

- iv) at forhindre, at der begås yderligere strafbare handlinger som omhandlet i artikel 2 og 3.

Artikel 6

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for strafbare handlinger som omhandlet i artikel 2 og 3, der for at skaffe dem vinding begås af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på

- a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller
- b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
- c) beføjelse til at udøve intern kontrol.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de i artikel 2 og 3 omtalte strafbare handlinger for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til en af de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger.

Artikel 7

Sanktioner over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 6, stk. 1, kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har en afskrækkende virkning, herunder strafferetlige eller administrativt idømte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner som f.eks.:

- a) udelukkelse fra retten til skattemæssige fordele eller offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidig eller permanent frakendelse af retten til at udøve erhvervsvirksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn

⁽¹⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

- d) likvidation efter retskendelse
- e) midlertidig eller permanent lukning af de forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling
- f) i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, konfiskation af stoffer, der har været genstand for de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, af redskaber, der har været brugt eller var bestemt til at skulle bruges i forbindelse med disse strafbare handlinger, og af udbytte fra disse strafbare handlinger eller af formuegoder, hvis værdi svarer til værdien af ovennævnte udbytte, stoffer eller redskaber.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 6, stk. 2, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har en afskrækkende virkning.

Artikel 8

Straffemyndighed og retsforfølgning

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, når

- a) den strafbare handling helt eller delvis er begået på dens område
- b) gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat, eller
- c) den strafbare handling er begået for at skaffe en juridisk person, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, vinding.

2. En medlemsstat kan beslutte, at den ikke eller kun i særlige tilfælde eller under særlige omstændigheder vil anvende de regler om straffemyndighed, der er fastsat i stk. 1, litra b) og c), når den strafbare handling er begået uden for dens område.

3. En medlemsstat, som i henhold til sin lovgivning ikke udleverer sine egne statsborgere, træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 2 og 3 nævnte strafbare handlinger og for, når det er relevant, at indlede retsforfølgning i forbindelse med sådanne,

når den strafbare handling er begået af en af dens egne statsborgere uden for dens område.

4. Medlemsstater, der beslutter at anvende stk. 2, underretter Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen herom og anfører, når det er relevant, de særlige tilfælde eller omstændigheder, hvor beslutningen gælder.

Artikel 9

Gennemførelse og rapporter

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 12. maj 2006.

2. Medlemsstaterne meddeler senest på den i stk. 1 nævnte dato Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som gennemfører de forpligtelser, denne rammeafgørelse pålægger dem i national ret. Kommissionen forelægger senest den 12. maj 2009 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorledes gennemførelsen af rammeafgørelsen forløber, herunder dens virkninger på det retlige samarbejde i forbindelse med ulovlig narkotikahandel. På grundlag af denne rapport vurderer Rådet senest seks måneder efter rapportens forelæggelse, om medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

Artikel 10

Territorial anvendelse

Denne rammeafgørelse gælder for Gibraltar.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 25. oktober 2004.

På Rådets vegne

R. VERDONK

Formand